Lumi és a hosszú asztal

Karácsonyi mese a szeretetről: egy tányérral mindig többet terítenek, és karácsonykor kiderül, miért.

Karácsony estéjén Lumiéknál mindig hosszabb asztalt terítettek, mint amennyien voltak.

A nagymama kitett egy tányért a sor végére, mellé kanalat és egy poharat, aztán leült, mintha mi sem történt volna.

Lumi minden évben látta ezt, de idén megkérdezte.

„Kinek terítettünk?”

„Annak, aki jön”, mondta a nagymama. „Régen így csinálták. Aki karácsonykor egyedül marad, annak legyen hova leülnie.”

„És szokott jönni valaki?”

A nagymama megigazította a kanalat a tányér mellett. „Nem sokszor. De a hely attól még ott van.”

Lumi kiment a tornácra. A völgy fölött hullott a hó, és minden ablakban gyertya égett. Majdnem minden ablakban.

A patakon túl, a domb aljában állt egy kicsi ház, és annak az ablaka sötét volt.

Ott lakott az öreg kosárfonó, aki nyáron a piacon árult, télen pedig alig jött ki.

Lumi felvette a sálját, és elindult lefelé az ösvényen. A hó a bokájáig ért, és a híd deszkája ropogott a talpa alatt.

A kicsi ház előtt megállt, és sokáig kopogott, mire odabent megmozdult valami, és nyílt az ajtó.

„Terítettünk egy helyet”, mondta Lumi. „Már ott van. Ha nem jössz, üresen marad.”

A kosárfonó sokáig nézte a havat a küszöbön.

„Megvárod, amíg felveszem a kabátom?”, kérdezte végül.

Aznap este a hosszú asztalnál senki nem ült üres hely mellett.

A kosárfonó a nagymama mellé került, és kiderült, hogy régen egy iskolába jártak.

Vacsora után kosarat fonni tanította a legkisebbeket, és éjfélig ott maradt.

Azóta a völgyben többen terítenek eggyel többet.

VÉGE

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Kit hívnátok meg, ha lenne nálatok egy üres hely az asztalnál?
2. Mit gondolsz, miért nehéz elindulni valakiért a hóban?
3. Van olyan szomszédotok, akinek karácsonykor sötét az ablaka?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-a-hosszu-asztal/